

6:11-24 Gidon's first encounter (continued)

1. Ralbag to Shoftim 6:21

וזה דומה למופת שנתן אליהו בהר הכרמל, והנה פעולות זה הנביא דומות מצד לפעולות אליהו, וזה ממה שיחזק מאמר האומר פנחס זה אליהו.

This is like the sign Eliyahu gave on Mount Carmel, and this prophet's deeds resemble the deeds of Eliyahu. This supports the lesson that Pinchas is Eliyahu.

2. Metzudat David to Shoftim 6:24

פה אמר לי ד' "שלום":

Here Gd said to me, "Shalom".

3. Malbim to Shoftim 6:24

לפי הפשט פירושו שד' קרא לו שלום (וכן דעת בעל הטעמים ששם הטפחא על ד'), ור"ל שאחר שבני עירו היו עובדי ע"ז, והיה מתירא שיפריעו מעשיו כמו שהרסו את המזבח השני שנבנה אח"ז על המזבח הזה כמ"ש אח"ז, מזבח הזה קרא ד' לו "שלום" שלא הרסוהו בני העיר והוא עוד עד היום בעפרת קיים לזכר הנס.

The simple explanation is that Gd called it "Shalom" (and this is the view of the author of the *trap* notes, who placed a *tipcha* on Gd's Name). It means that since the residents were idolaters, and [Gidon] feared that they would disrupt his activities – as they did in wrecking the second altar, built after this one, as is recorded next – Gd called this altar "Shalom" to say that it would not be wrecked by the residents. It is still in Ofrat today, to remember the miracle.

4. Talmud, Shabbat 10b

אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ משום שנאמר "ויקרא לו ד' שלום"

One may not greet another with "Shalom" in a bathhouse, for it is said, "And he called it 'Gd Shalom'."

Avraham

Moshe

His father's idols

Defending the Jews

Bamah?

Refusing the mission

3 se'ah

"I will be with you"

A sign

A sign

6:25-32 Gidon's First Mission

5. Ralbag to Shoftim 6:25

והנה היו מוקצים ז' שנים וזה יורה כי זה הטעות היה מעת התחלת השעבוד כי ז' שנים היו תחת יד מדין כשקרה זה

They were set aside for seven years, indicating that this [idolatrous] error dated to the start of their enslavement; [the Jews] had been under Midian for seven years at the time of this story.

6. Malbim to Shoftim 6:25

שבעת החלו מדין למשול על ישראל נדרו להקריב פר הזה לע"ז עת יושעו ממדין

For since the time when Midian began to reign over Israel, they had vowed to bring this bull for the idol when they would be saved from Midian.

7. Ralbag to Shoftim 6:31

וידמה שהמיתו באופן שלא יהנו ממנו כדין המוקצה, ולא נצטרך לפרש זה כי הוא ממשפטי התורה...

It appears that he killed it, such that they would not benefit from it, as befits an entity dedicated for idolatry. It did not need to explain this, because that is part of the Torah's laws...

8. Talmud, Temurah 28b-29a

אמר רבי אבא בר כהנא שמנה דברים התירו באותו לילה: חוץ ולילה וזרות וכלי שרת וכלי אשירה ועצי אשירה ומוקצה ונעבד.

Rabbi Abba bar Kahana said: Eight [prohibitions] were permitted that night: Bringing a korban outside the Temple; bringing a korban at night; a non-kohen bringing a korban; bringing a korban without the proper vessels; using vessels which had been used to serve an *asheirah*; using wood from an *asheirah*; using an item which has been dedicated for idolatry; using an item which has been worshipped.

9. Malbim to Shoftim 6:32

ובזה נתקיים הכוונה העליונה להרחיקם ע"י מעשה הזאת מע"ז, וזה היה הכנה אל התשועה אשר הבטיח, שא"א שיושעו בעודם מאמינים
בבעל:

Thus was fulfilled the Divine goal of distancing them from idolatry, with this deed. This prepared them for the promised rescue, for they could not be rescued while they believed in the Baal.

10. Ralbag to Shoftim 6:26

הוא הסלע שהניח עליו הבשר והמצות... והנה היתה הכונה להוסיף בגדעון אמונה בש"י:

This is the stone upon which he had placed the meat and matzot... And the goal was to increase Gidon's faith in Gd.

11. Midrash, Bereishit Rabbah 38:13

תרח עובד צלמים היה, חד זמן נפיק לאתר, הושיב לאברהם מוכר תחתיו.

הוה אתי בר אינש בעי דיזבן, והוה א"ל "בר כמה שנין את?" והוה א"ל "בר חמשין" או "שיתין", והוה א"ל "ווי ליה להווא גברא דהוה בר שיתין ובעי למסגד לבר יומי!" והוה מתבייש והולך לו.

חד זמן אתא חד איתתא טעינה בידה חדא פינג דסולת, אמרה ליה "הא לך, קרב קודמיהון." קם נסיב בוקלסא בידיה ותבריהון לכולהון פסיליא, ויהב בוקלסא בידא דרבה דהוה ביניהון. כיון דאתא אבוה א"ל "מאן עביד להון כדין?" א"ל "מה נכפר מינג? אתת חדא איתתא טעינה לה חדא פינג דסולת, ואמרת לי 'הא לך, קריב קודמיהון,' קריבת לקדמיהון, הוה דין אמר 'אנא איכול קדמאי', ודין אמר 'אנא איכול קדמאי', קם הדין רבה דהוה ביניהון נסב בוקלסא ותבריהון! א"ל "מה אתה מפלה בי, וידעין אנון?!" א"ל, "ולא ישמעו אזניך מה שפיך אומר?" נסביה ומסריה לנמרוד...

Terach was an idolater. Once he went out of town, and he assigned Avraham to sell [idols] in his place.

When a man came to purchase, [Avraham] would ask him, "How old are you?" He would say, "Fifty" or "Sixty". Avraham would then say, "Woe to this person, who is sixty years old and yet he wishes to serve a day-old [idol]!" Ashamed, he would leave.

Once a woman came, bearing a jug of flour; she said to him, "This is for you; bring it before the idols." He took an axe in hand and smashed all of the statues, and then he put the axe in the hand of the largest one. When his father returned, he asked, "Who did this to them?" He replied, "How could I hide it from you? A woman came bearing a jug of flour, and she told me, 'This is for you; bring it before the idols.' I brought it before them, and this one said, 'I'll eat first,' and this one said, 'I'll eat first,' and the largest one took the axe and smashed them!" His father replied, "Are you mocking me? Do they know anything?!" [Avraham] responded, "Do your ears not hear what your mouth is saying?" [Terach] took him and gave him to Nimrod...

12. Rashi to Shoftim 6:31

וכדי לדחותם עד שיברח גדעון היה אומר כן:

He said this in order to stall them until Gidon could flee.